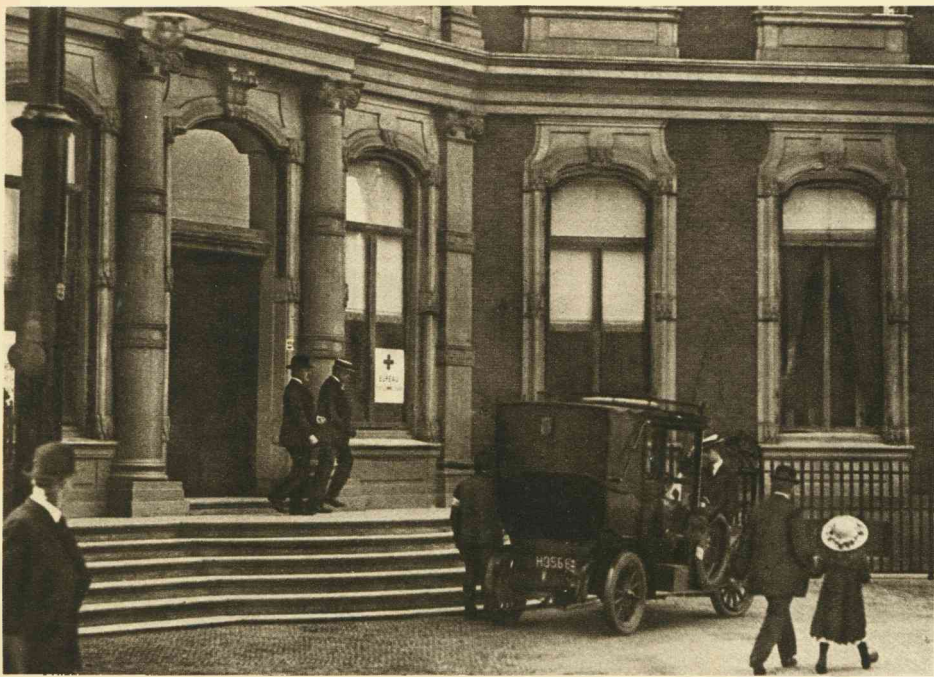

HET ROODE KRUIS IN ACTIE

PRINS HENDRIK VERLAAT HET BUREAU VAN HET ROODE KRUIS
KNEUTERDIJK TE 'S-GRAVENHAGE.

ROODE KRUIS-HELPERS EN PADVINDERS
IN VREEDZAME ACTIE.

Tot een der weinige lichtzijden welke den oorlog ondanks al zijn ellende nog biedt behoort ongetwijfeld het opleven van het gevoel van saamhoorigheid.

Als reactie op den gruwelijken menschenmoord: de menschenmin. Het Roode Kruis, dat hier te lande, onder leiding van den Prins der Nederlanden en gesteund door een groote schare vrouwen en mannen, ouderen en jongeren, zich voor zijn taak mobiliseerde, is er een schoone uiting van.

Doch ook het werk der Steuncomités behoort daartoe. Het was een verstandige en tegelijkertijd sympathieke gedachte van H.M. de Koningin om onder leiding van Minister Treub als het ware een centraal werkbureau te stichten.

Wat hier door de overheid en door vereenigingen en publieke lichamen geschiedde, gebeurde elders op bescheidener, zij het niet minder hartelijker wijze, door particulieren.

Tal van uitgewekenen, van alles beroofd, werden liefderijk opgenomen, onderdak en kleeding werd hun geboden. Men redeneerde niet lang, men begreep dat daden noodig waren. En uit zulke daden spreekt geen voorkeur of partij kiezen, het is alleen het gevoel van medelijden en dit brengt elke andere overweging tot zwijgen.

* * *

Gelukkig dat er nog zulke lichtpunten zijn. Want als men overigens nagaat, wat het goede kan wezen dat uit dit kwade voortkomt, dan slaat de balans niet licht naar dit eerste over.

Het menschenverstand vindt niet veel dat troost geeft.

HET PAGEHUIS TE 'S-GRAVENHAGE, waar de zetel van
het Hoofdbestuur van het Roode Kruis gevestigd is.

Of het moest dan zijn dat velen de harde les leeren, welke de zineloosheid der overdreven weelde aantoonde. Dat er aan den lijve gevoeld wordt welke waarde en bezwaren aan beperking zijn verbonden.

* * *

Men hoort en ontmoet in deze dagen allerlei wijze mannen, die het hoe en waarom der gebeurtenissen precies weten te verklaren.

Onder die wijze koppen zijn er ook, die beweren, dat de oorlog noodig is als middel tegen overbevolking!

Een afdoend middel, dat kan waar zijn, maar het meest onmenselijke en . . . kostbare. Wie zich de moeite geeft om de schatten te berekenen, welke in den modernen krijg worden verspild, die zal moeten toegeven dat ook hier het „te duur betaald” in alle opzichten van toepassing is.

* * *

Het oorlogvoeren is heden ten dage een wetenschap. En er is een wonderlijk knappe organisatie voor noodig.

Men voelt die bewondering ondanks zich zelf, wanneer men ziet hoe menschenmassa's als stukken op een schaakbord worden voortbewogen en verplaatst.

Maar aan die bewondering paart zich de droeve gedachte, welke op zoo'n juiste wijze werd geuit door den geestelijke, die aan het graf van een der slachtoffers van den krijg de vraag stelde: waarom dit alles?

* * *

En wij vragen hem na: Waarom dit alles . . . ?

HET GROOTE URSULINEN-KLOOSTER TE EIJSDEN,
hier vonden de zwaar gewonden van beide legers een onderdak.

HET ROODE KRUIS IN HET ENGELSCE LEGER.